

JÉ! India

Beszélgetés az indológus, Balogh Dániellel

Balogh Dániel 37 éves, Érden él családjával, fia, Levente 11 hónapos. Jelenleg az ELTE állami ösztöndíjas doktorandusz hallgatója: indológus, doktoriját egy szanszkrit kém- vagy politikai drámából írja majd. Most arról beszélgettünk, hogyan lett indológus és a Jé, India! honlap alapítója és szerkesztője?

– Értelmiségi családból jövök, Pestlőrincen a Karinthy Frigyes angol-magyar két tannyelvű gimnáziumban érettségiztem 1993-ban, és igazából a véletlen vitt India közelébe. Mindig kerestem valami furcsát, izgalmasat. Így jutottam el az Indiai Nagykövetség csütörtök esti rendezvényeire, melyeket akkor Dr. Négyesi Mária vezetett. Ismeretterjesztő előadásokat hallgattam az indiai kultúráról, ismerkedtem a hindi nyelvvel, és innen ered komolyabb érdeklődésem is az indológia iránt. Közben jelentkeztem az ELTE pszichológia szakára és meg is kezdtem tanulmányaimat. Abban az időben indológia szak nem minden évben indult és csak egy előkészítő év után lehetett felvételizni. Én ezt az utat jártam be. És hát az internet is betört az életembe, nem vagyok szakember, de hallatlanul élvezem. Készítettem egy saját weboldalt „Balogh Dániel barlangja” címmel és mindent felpakoltam oda, amit én érdekesnek tartottam, főleg Indiáról.

– Mikor jutott el Indiába?

– Többször jártam Indiában. Egy évet ösztöndíjjal töltöttem ott, Agrában, persze nem sokat jártam a főiskolára, igyekeztem mindennel megismerkedni ebben a hatalmas országban, és ez tovább erősítette bennem a kíváncsiságot a szanszkrit, a hindi nyelv és kultúra iránt. Indiát nem lehet egyszerre megismerni. Később turistákkal jártam Indiában, egy utazási iroda csoportjait kísértem, tán hétszer, és rengeteget profitáltam ezekből az utakból.

– Kik utaztak és utaznak Indiába?

– A szervezett utakon elsősorban az ötvenes, középvagy vagy felső vezető, akinek van elég pénze és még nem járt Indiában, de kuporgat a kisnyugdíjas is évekig, hogy egyszer életében eljusson oda és megnézhesse a könyvekből már ismert csodákat, sőt még gimnazisták is voltak a csoportokban. Én amolyan kulturális kísérőként jártam a csoportokkal és sokan mondták, hogy miért nem írok útikönyvet, valamiféle kulturális és útikalauzt? És odajött hozzám egyszer egy gimnazista, aki megkérdezte, nem én vagyok-e az a Balogh Dániel, akinek „barlangjában” ő rendszeres látogató volt, de már nem találja

az oldalt. Ezek mind arra ösztönöztek, hogy megint csináljak valamit. Útikalauzt írni Indiáról? Tudtam, hogy ez bele sem fér az időmbe, az életembe, és aki már többször járt Indiában, az nem is vállalkozik ilyesmire, mert addigra már tudja, hogy mennyi mindent nem ismer e hatalmas, soknyelvű-, kultúrájú, vallású országban. Viszont megszületett a dinamikusabb, objektívebb JÉ! India honlap inkarnációja, amely már hét éves. Igen, egyszemélyes projekt. Napi átlagban mintegy 250 kattintást regisztrálok, mondhatom, hogy sok az érdeklődő: van, aki felületet, vagy konkrétan keres valamit és van aki komolyabban olvassa az információkat, hozzászól. A nagy fellendülés, a legnagyobb érdeklődés a 90-es éveket jellemezte, azóta kialakult az a standard réteg, mely ezért vagy azért – kultúra, gyógyászat, vallás – jár vagy visszajár Indiába.

– Elnézést a kérdésért, de miből él ma Magyarországon egy indológus? Augusztusban kerestük, akkor Indonéziában volt.

– Nekem az ösztöndíj most sokat segít, de fordításokból, műfordításokból, angolból – éppen Kiplingművön dolgoztam –, aztán szanszkritből, lektorálásból, amit nem nagyon becsülnék és fizetnek meg és megmaradt a kapcsolat az Indiai Kulturális Központtal is, ahová most már akkor megyek, ha előadásokat, nyelvórákat tartok, vagy éppen egy külföldi előadó tolmácsa vagyok. Igen, nyáron Indonéziában jártam, ott tartottuk meg idén a szanszkrit elvonuló táborunkat. A tábor arról szól, ami a neve. Ennek most már sokéves hagyománya van. Az első tábor 2001-ben Erdélyben volt, de jártunk Kőszegen, Indi-

ában, Lengyelországban, a lényeg, hogy mindig természet közeli környezetben legyünk. Ebbe a táborba a világ minden részéről érkeznek szanszkritisták, a nyelv, a kultúra köt össze minket: nagy élmény, továbbfejlődési lehetőség, és nagyon érdekes megismerni más országok azonos vagy hasonló képzettségű személyiségeit. Egyébként nem tudom, mennyire közismert, de ha elindul egy indológus évfolyam az ELTE-n mondjuk hat-hét fővel, abból jó, ha egy

szerez diplomát. A képzés szinte fele-fele arányban a szanszkrit, illetve a hindi nyelv megtanulása. Én nagyon élveztem és szeretem a mai napig, az én életem most már elszakíthatatlanul összekapcsolódott Indiával.

– Ennyire futotta két program között. Ha kíváncsiak arra, mi mindennel foglalkozik Dániel, látogassanak el a www.jeindia.hu weboldalra!

Lapzártakor érkezett:

Az Indiai Köztársaság Nagykövetsége Győrbe látogat, hogy a Győri Kereskedelmi és Iparkamara segítségével egy országos Road Show keretén belül bemutassa az India által nyújtott gazdasági és kereskedelmi potenciált. Kevesen tudják, hogy India azon néhány ország közé tartozik amelyet nagyban elkerült a gazdasági válság. India töretlen gazdasági fejlődése meghaladja az évi 8%-ot. Míg politikai és kulturális kapcsolataink az 1950-es évekre nyúlnak vissza, addig a kereskedelmi és gazdasági terület számtalan kiaknázatlan lehetőséget kínál. Magyarország olyan szerencsés helyzetben van, hogy fejlett technológiájával (pl. víztisztítás) és az indiai-magyar történelmi kapcsolatok révén, komoly lehetőségek adódnak a kétoldalú gazdasági-politikai-kereskedelmi együttműködés bővítésére, mélyítésére. Ennek lehetőségeit szeretnék november 3-án feltárni minden érdeklődő üzletember és vállalatvezető számára.

A Cosignum Kft, az Indiai Nagykövetség és a Gazdasági Minisztérium közösen konferenciát szervez 2011. november 23-án. Célja, hogy a hatalmas potenciállal rendelkező, eddig még javarészt kiaknázatlan indiai-magyar kapcsolatok új szintre emelkedhessenek.

Lapzártá, 2011. szeptember 30.